KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2072,

annettu 22 päivänä syyskuuta 2016,

meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 mukaisista todentamistoiminnoista ja todentajien akkreditoinnista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) 2015/757 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 kohdan 3 kohdassa säädetään, että komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään sääntöjä todentamistoiminnoista ja menetelmiä asetuksen mukaisia todentamistoimintoja suorittavien todentajien akkreditoimiseksi. Koska kyseiset toiminnot ja menetelmät liittyvät toisiinsa, tämä asetus perustuu näihin molempiin oikeusperustoihin.

(2) Asetuksen (EU) 2015/757 15 artiklan 5 kohdan täytäntöönpano edellyttää yleisiä sääntöjä sen varmistamiseksi, että kyseisen asetuksen mukaisesti laadittujen tarkkailusuunnitelmien arviointi ja päästöselvitysten todentaminen tehdään yhdenmukaisella tavalla ja sen tekevät todentajat, joilla on tekninen pätevyys suorittaa heille uskotut tehtävät riippumattomasti ja puolueettomasti.

(3) Asetuksen (EU) 2015/757 16 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanossa on tarpeen varmistaa synergia, joka perustuu sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 765/2008 ([2]) luotuihin akkreditoinnin laajempiin järjestelyihin sekä meriliikenteen CO_2-päästöihin sovellettavien todentamis- ja akkreditointitoimintojen erityisominaisuuksiin. Asetuksen (EU) 2015/757 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovelletaan asetusta (EY) N:o 765/2008 todentajien akkreditointia koskeviin näkökohtiin, joita ei käsitellä asetuksessa (EU) 2015/757.

(4) Jotta voidaan taata raportoitujen tietojen luotettavuus, on varmistettava, että todentamisen suorittavat riippumattomat ja pätevät todentajat. Todentamista ja akkreditointia koskevassa järjestelmässä olisi vältettävä tarpeetonta päällekkäisyyttä muiden unionin oikeudellisten välineiden mukaisesti perustettujen menettelyjen ja organisaatioiden kanssa, koska tämä aiheuttaisi lisärasitteita jäsenvaltioille ja talouden toimijoille. Tämän vuoksi on asianmukaista hyödyntää parhaita käytäntöjä, jotka perustuvat niiden yhdenmukaistettujen standardien soveltamiseen, jotka Euroopan standardointikomitea (CEN) on hyväksynyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ([3]) mukaisesti komissiolta saamansa valtuutuksen perusteella (esimerkiksi yhdenmukaistettu standardi kasvihuonekaasujen validointi- ja todentamiselimiä koskevista akkreditointiin tai muuhun tunnustamiseen tarvittavista vaatimuksista ja yhdenmukaistettu standardi vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia akkreditoiville laitoksille asetetuista yleisistä vaatimuksista; näiden standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*) sekä asiakirjaan EA-6/03 ja muihin Euroopan akkreditointielinten yhteistyöjärjestön tai muitten elinten laatimiin asiakirjoihin.

(5) Todentajien suorittamaa tarkkailusuunnitelmien arviointia, päästöselvitysten todentamista ja vaatimustenmukaisuusasiakirjojen antamista koskevissa yhdenmukaisissa säännöissä olisi selkeästi määritettävä todentajien vastuut ja toiminnot.

([1]) EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

(6) Tarkkailusuunnitelmaa arvioidessaan todentajien olisi suoritettava useita toimintoja sen arvioimiseksi, ovatko kyseessä olevan yhtiön toimittamat tiedot täydellisiä, olennaisia ja vaatimustenmukaisia aluksen tarkkailu- ja raportointiprosessiin nähden, jotta voidaan päätellä, onko suunnitelma asetuksen (EU) 2015/757 mukainen.

(7) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1927 ([1]) mukaan yhtiöt voivat aluksen tarkkailusuunnitelman toimittaessaan viitata tietoihin aluksen osalta jo toteutetuista menettelyistä ja tarkastuksista, sellaisina kuin ne ovat yhdenmukaistettujen laadun, ympäristön ja energian hallintaa koskevien standardien (kuten EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011), kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön (ISM-säännöstö) ([2]) tai aluksen energiatehokkuussuunnitelman (SEEMP) ([3]) mukaisesti. Jotta varmistetaan johdonmukainen lähestymistapa, todentajien olisi voitava ottaa nämä tiedot huomioon siinä määrin kuin niillä on merkitystä tietojen tarkkailemiseksi ja raportoimiseksi asetuksen (EU) 2015/757 ja tämän asetuksen mukaisesti.

(8) Asiakirjojen toimittaminen ja tietojen vaihtaminen yhtiöiden ja todentajien välillä ovat keskeisiä todentamisprosessin kaikkia osia varten, erityisesti tarkkailusuunnitelman arviointia, riskinhallinnan suorittamista ja päästöselvityksen todentamista varten. On tarpeen laatia yhdenmukaiset vaatimukset, joilla säännellään todentajan saataville asetettavien tietojen ja asiakirjojen toimittamista ennen kuin todentaja aloittaa todentamistoimintonsa sekä muissa todentamisen vaiheissa.

(9) Todentajan olisi asetuksen (EU) 2015/757 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohtien mukaisesti noudatettava riskipohjaista lähestymistapaa päästöselvitystä todentaessaan. Todentamisprosessin olennainen osa on analyysi siitä, miten todennäköisesti raportoiduissa tiedoissa on olennaisia väärintulkintoja, ja tämä analyysi määrittää sen, miten todentajan olisi suoritettava todentamistoiminnot.

(10) Päästöraporttien todentamisen kunkin osan, myös paikalla tehtävien käyntien, on liityttävä tiiviisti väärintulkintojen riskejä koskevan analyysin tuloksiin. Todentajan olisi oltava velvollinen mukauttamaan todentamisprosessin aikana saatujen tulosten ja tietojen perusteella todentamisprosessin yhtä tai useaa toimintoa siten, että täytetään riittävän varmuuden vaatimukset.

(11) Jotta voidaan varmistaa tarkkailtujen tietojen johdonmukaisuus ja ajallinen vertailtavuus, asetuksen (EU) 2015/757 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkkailusuunnitelman, joka on arvioitu tyydyttäväksi, olisi oltava todentajan vertailukohtana sen arvioidessa aluksen päästöselvitystä. Todentajan olisi arvioitava sitä, onko suunnitelma ja sen edellyttämät menettelyt toteutettu asianmukaisesti. Sen on ilmoitettava yhtiölle kaikista poikkeamista tai väärintulkinnoista, jotka se havaitsee. Todentaja ilmoittaa korjaamattomista väärintulkinnoista tai poikkeamista, jotka johtavat olennaisiin virheisiin, todentamisraportissa, jossa todetaan, ettei päästöselvitys ole asetuksen (EU) 2015/757 ja tämän asetuksen mukainen.

(12) Kaikki toiminnot päästöselvityksen todentamisprosessissa liittyvät toisiinsa ja niiden tuloksena olisi annettava todentamisraportti, joka sisältää lausunnon todentamisen tuloksista. Varmuuden tason olisi perustuttava todentamistoimintojen perusteellisuuteen ja yksityiskohtaisuuteen sekä todentajan lausunnon sanamuotoon. Todentamistoimintojen suorittamista ja todentamisraporttia koskevilla yhdenmukaisilla vaatimuksilla varmistetaan, että kaikki todentajat soveltavat samoja standardeja.

(13) Pätevien todentajien ja henkilökunnan olisi suoritettava todentamistoiminnot, mukaan lukien tarkkailusuunnitelmien arviointi ja päästöselvitysten todentaminen. Todentajien olisi laadittava sisäiset prosessit, joilla varmistetaan, että kaikki todentamistoimintoihin osallistuvat työntekijät ovat päteviä suorittamaan heille uskotut tehtävät, ja parannettava näitä sisäisiä prosesseja jatkuvasti. Perusteiden todentajan pätevyyden varmistamiseksi olisi oltava samat kaikissa jäsenvaltioissa ja niiden olisi oltava todennettavissa, puolueettomia ja avoimia.

(14) Jotta voidaan edistää todentamistoimintojen korkeaa laatua, olisi annettava yhdenmukaistetut säännöt sen määrittämisestä, onko todentaja pätevä, riippumaton ja puolueeton ja siten kelpoinen suorittamaan edellytetyt tehtävät.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1927, annettu 4 päivänä marraskuuta 2016, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 mukaisista tarkkailusuunnitelmien, päästöselvitysten ja vaatimustenmukaisuusasiakirjojen malleista (EUVL L 299, 5.11.2016, s. 1).

([2]) Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) hyväksymä päätöslauselmalla A.741(18).

([3]) Asetus 22 Marpol, Liite VI.

(15) Tarvitaan yleiset puitteet oikeushenkilöiden akkreditointia koskevia yleisiä sääntöjä varten sen varmistamiseksi, että todentajilla on tekninen pätevyys heille uskottujen tehtävien suorittamiseksi riippumattomasti ja puolueettomasti sekä asetuksessa (EU) 2015/757, asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ja tässä asetuksessa esitettyjen vaatimusten ja periaatteiden mukaisesti.

(16) Asetuksen (EU) 2015/757 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisia akkreditointielimiä koskeviin yleisiin periaatteisiin ja vaatimuksiin olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 765/2008 4–12 artiklaa.

(17) Komission normaalina käytäntönä on kuulla asiantuntijoita delegoitujen säädösten valmisteluvaiheen aikana, ja Euroopan kestävän meriliikenteen foorumin (ESSF) puitteissa perustettiin meriliikenteen todentamista ja akkreditointia käsittelevä asiantuntijaryhmä, jossa on mukana jäsenvaltioita, toimialaa ja muita asiaan liittyviä tahoja, mukaan lukien kansalaisyhteiskunta, edustavia asiantuntijoita. Ryhmä suositteli useiden osatekijöiden sisällyttämistä tähän asetukseen. ESSF:n täysistunto vahvisti näitä näkökohtia koskevat suositusluonnoksensa 28 päivänä kesäkuuta 2016,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, jotka koskevat tarkkailusuunnitelmien arviointia ja päästöselvitysten todentamista. Siinä myös esitetään vaatimukset pätevyydestä ja menettelyistä.

Tässä asetuksessa esitetään säännöt kansallisten akkreditointielinten suorittamasta todentajien akkreditoinnista ja valvonnasta asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’akkreditoinnilla’ kansallisen akkreditointielimen antamaa todistusta siitä, että todentaja täyttää asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa esitetyt vaatimukset sekä tässä asetuksessa esitetyt vaatimukset ja on siten pätevä suorittamaan luvun II mukaiset todentamistoiminnot;

2) ’poikkeamalla’ mitä tahansa seuraavista:

   a) tarkkailusuunnitelman arvioinnin osalta: suunnitelma ei täytä asetuksen (EU) 2015/757 6 ja 7 artiklan eikä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1927 vaatimuksia;

   b) päästöselvityksen todentamista varten: CO_2-päästöjä ja muita asiaan liittyviä tietoja ei ilmoiteta akkreditoidun todentajan tyydyttäväksi arvioimassa tarkkailusuunnitelmassa kuvatun tarkkailumenetelmän mukaisesti;

   c) akkreditointia varten: havaitaan todentajan teko tai laiminlyönti, joka on asetuksen (EU) 2015/757 ja tämän asetuksen vaatimusten vastainen;

3) ’riittävällä varmuudella’ suurta, muttei kuitenkaan täydellistä varmuutta, joka ilmaistaan myönteisesti todentajan lausunnossa, siitä, että todennettavana olevassa päästöselvityksessä ei ole olennaisia väärintulkintoja;

4) ’olennaisuustasolla’ kvantitatiivista kynnysarvoa tai rajakohtaa, jonka yläpuolella todentaja katsoo väärintulkinnat erillään tai yhdessä muiden väärintulkintojen kanssa olennaisiksi;

5) ’luontaisella riskillä’ päästöselvityksessä olevan parametrin alttiutta aiheuttaa väärintulkintoja, jotka saattaisivat joko erillään tai yhdessä muiden väärintulkintojen kanssa olla olennaisia, ennen kuin otetaan huomioon tähän liittyvien kontrollitoimien vaikutus;

6) 'kontrolliriskillä' päästöselvityksessä esitettävän parametrin alttiutta aiheuttaa väärintulkintoja, jotka saattaisivat joko erillään tai yhdessä muiden väärintulkintojen kanssa olla olennaisia ja joita ei voida estää tai huomata ja korjata ajoissa kontrollijärjestelmän avulla;

7) 'havaintoriskillä' riskiä siitä, että todentaja ei havaitse olennaista väärintulkintaa;

8) 'todentamisriskillä' riskiä, joko luontaista riskiä, kontrolliriskiä tai havaintoriskiä, siitä, että todentaja antaa epäasianmukaisen todentamislausunnon, kun päästöselvityksessä esiintyy olennaisia väärintulkintoja;

9) 'väärintulkinnalla' puutteellisuutta, totuudenvastaisuutta tai virhettä raportoiduissa tiedoissa, kun ei oteta huomioon asetuksen (EU) N:o 2015/757 mukaan sallittua epävarmuutta ja otetaan huomioon tätä koskevat komission laatimat ohjeet;

10) 'olennaisella väärintulkinnalla' väärintulkintaa, joka todentajan arvion mukaan erillään tai yhdessä muiden väärintulkintojen kanssa ylittää olennaisuustason tai voisi vaikuttaa raportoitujen päästöjen kokonaismäärään tai muihin olennaisiin tietoihin;

11) 'paikalla' tarkkailusuunnitelman arviointia tai aluksen päästöselvityksen todentamista varten paikkaa, jossa tarkkailuprosessi määritetään ja joissa sitä hallinnoidaan, mukaan luettuina paikat, jossa asiaan liittyviä tietoja kontrolloidaan ja tallennetaan;

12) 'sisäisillä todentamisasiakirjoilla' kaikkia sisäisiä asiakirjoja, jotka todentaja on koonnut kirjatakseen kaikki asiakirjatodisteet sekä perustelut toimille, jotka toteutetaan tarkkailusuunnitelman arvioimiseksi tai päästöselvityksen todentamiseksi tämän asetuksen mukaisesti;

13) 'meriliikenteen MRV-auditoijalla' sen todentajaryhmän yksittäistä jäsentä, joka vastaa tarkkailusuunnitelman arvioimisesta tai päästöselvityksen todentamisesta;

14) 'riippumattomalla katselmoijalla' henkilöä, jonka todentaja on erityisesti asettanut suorittamaan sisäisiä katselmustoimia ja joka kuuluu samaan yksikköön mutta ei ole suorittanut katselmusta edeltäviä todentamistoimintoja;

15) 'teknisellä asiantuntijalla' henkilöä, joka tarjoaa tiettyä asiaa koskevaa yksityiskohtaista tietoa ja asiantuntemusta, jota tarvitaan todentamistoimintojen suorittamiseen II luvun soveltamiseksi sekä akkreditointitoimien suorittamiseen IV ja V luvun soveltamiseksi;

16) 'arvioijalla' henkilöä, jonka kansallinen akkreditointielin on nimennyt suorittamaan yksin tai arviointiryhmän osana todentajan arvioinnin tämän asetuksen mukaisesti;

17) 'pääarvioijalla' arvioijaa, jolle on annettu kokonaisvastuu todentajan arvioimisesta tämän asetuksen mukaisesti.

3 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Todentajan, joka osoittaa, että se täyttää asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa esitetyt vaatimukset, katsotaan täyttävän tämän asetuksen II ja III luvussa esitetyt vaatimukset sikäli, kun sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset; kyseisten standardien viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

II LUKU

TODENTAMISTOIMINNOT

OSA 1

Tarkkailusuunnitelmien arviointi

4 artikla

Yhtiöiden toimittamat tiedot

1. Yhtiöiden on toimitettava todentajalle aluksensa tarkkailusuunnitelma käyttäen muotoa, joka vastaa täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1927 liitteessä I esitettyä mallia. Jos tarkkailusuunnitelma on jollakin muulla kielellä kuin englanniksi, on toimitettava englanninkielinen käännös.

2. Ennen kuin tarkkailusuunnitelman arviointi aloitetaan, yhtiön on toimitettava todentajalle ainakin seuraavat tiedot;

a) asianmukaiset asiakirjat tai kuvaus aluksen toimista, mukaan lukien päästölähdetodistukset, käytetyt virtausmittarit (tarvittaessa), suunnitelman ulkopuolella laaditut ja ylläpidettävät menettelyt ja prosessit tai vuokaaviot (tarvittaessa), joihin suunnitelmassa viitataan;

b) asetuksen (EU) 2015/757 7 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tarkkailu- ja raportointijärjestelmän muutosten tapauksessa asianmukaiset päivitetyt versiot tai uudet asiakirjat, joiden perusteella muutettua suunnitelmaa voidaan arvioida.

3. Yhtiön on pyynnöstä toimitettava kaikki muut tiedot, jotka katsotaan tarpeelliseksi suunnitelman arvioinnin suorittamiseksi.

5 artikla

Tarkkailusuunnitelmien arviointi

1. Tarkkailusuunnitelmaa arvioidessaan todentajan on käsiteltävä sitä, ovatko tarkkailusuunnitelmassa toimitetut tiedot kattavia, täsmällisiä, olennaisia ja asetuksen (EU) 2015/757 mukaisia.

2. Todentajan on vähintään:

a) arvioitava, että yhtiö on käyttänyt asianmukaista tarkkailusuunnitelman mallia ja että on annettu kaikki täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1927 liitteessä I tarkoitetut pakolliset tiedot;

b) todennettava, että tarkkailusuunnitelmassa kuvataan tarkasti ja täydellisesti päästölähteet sekä alukselle asennetut mittauslaitteet sekä järjestelmät ja menettelyt, joilla tarkkaillaan ja raportoidaan asetuksen (EU) 2015/757 mukaiset tiedot;

c) varmistettava, että käytössä on asianmukaiset tarkkailujärjestelyt, mikäli aluksen osalta pyritään hyötymään vapautuksesta, joka koskee velvoitetta tarkkailla polttoainetta ja CO_2-päästöjä matkakohtaisesti asetuksen (EU) 2015/757 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

d) tarvittaessa arvioitava, ovatko tiedot, jotka yhtiö on toimittanut osista, menettelyistä tai kontrolleista, jotka on toteutettu osana aluksen olemassa olevaa hallintojärjestelmää tai jotka kuuluvat yhdenmukaistettujen laatu-, ympäristö- tai hallintostandardien soveltamisalaan, olennaisia CO_2-päästöjen tai muiden merkityksellisten tietojen tarkkailulle asetuksen (EU) 2015/757 ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1928 ([1]) mukaisesti.

3. Tarkkailusuunnitelman arvioimista varten todentaja voi käyttää kyselyjä, asiakirjojen tarkastamista, havainnointia ja muita asianmukaisia tarkastustekniikoita.

6 artikla

Paikalla tehtävät käynnit

1. Todentajan on suoritettava käyntejä paikalla, jotta ne saavat riittävän käsityksen tarkkailusuunnitelmassa kuvatuista menettelyistä ja voivat vahvistaa, että suunnitelmassa olevat tiedot ovat tarkkoja.

2. Todentajan on määritettävä paikka tai paikat, joissa käynti tehdään, ottaen huomioon se, minne asiaan liittyvien tietojen kriittinen massa on tallennettu, mukaan lukien sähköiset tai painetut kopiot asiakirjoista, joiden alkuperäiskappaleet pidetään laivalla, sekä se, missä tietovirtatoimet suoritetaan.

3. Todentajan on myös määritettävä suoritettavat toiminnot sekä paikalla suoritettavia käyntejä varten tarvittava aika.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1928, annettu 4 päivänä marraskuuta 2016, muiden alusluokkien kuin matkustaja-alusten, ro-ro-alusten ja konttialusten kuljettaman lastin määrittämisestä meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti (EUVL L 299, 5.11.2016, s. 22).

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, todentaja voi luopua käynnistä paikalla, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) todentajalla on riittävästi ymmärrystä aluksen tarkkailu- ja raportointijärjestelmistä, kuten siitä, että ne ovat olemassa, ne on pantu täytäntöön ja yhtiö käyttää niitä tehokkaasti;

b) aluksen tarkkailu- ja raportointijärjestelmien luonne ja monimutkaisuuden taso ovat sellaisia, ettei käyntiä paikalla tarvita;

c) se pystyy hankkimaan ja arvioimaan kaikki tarvittavat tiedot etänä.

5. Mikäli todentaja luopuu paikalla tehtävästä käynnistä 4 kohdan mukaisesti, sen on esitettävä sisäisissä todentamisasiakirjoissa perustelut sille, ettei se suorita paikalla tehtäviä käyntejä.

7 artikla

Tarkkailusuunnitelmassa olevien poikkeamien käsittely

1. Kun todentaja määrittää poikkeamia tarkkailusuunnitelmaa arvioidessaan, sen on ilmoitettava asiasta yhtiölle viipymättä ja pyydettävä korjauksia ehdotetussa määräajassa.

2. Yhtiön on korjattava kaikki todentajan ilmoittamat poikkeamat ja toimitettava todentajalle tarkistettu tarkkailusuunnitelma sovitussa määräajassa, joka mahdollistaa sen, että todentaja voi arvioida suunnitelman uudelleen ennen raportointikauden alkamista.

3. Todentajan on dokumentoitava sisäisiin todentamisasiakirjoihin ratkaistuiksi kaikki poikkeamat, jotka on korjattu tarkkailusuunnitelman arvioinnin aikana.

8 artikla

Tarkkailusuunnitelman arvioinnin riippumaton katselmus

1. Todentamisryhmän on toimitettava sisäiset todentamisasiakirjat sekä suunnitelman arviointia koskevaan arviointiin perustuvat päätelmäluonnokset nimetylle riippumattomalla katselmoijalle viipymättä ja ennen kuin ne toimitetaan yhtiölle.

2. Riippumattoman katselmoijan on suoritettava katselmus sen varmistamiseksi, että tarkkailusuunnitelma on arvioitu tämän asetuksen mukaisesti ja että on sovellettu asianmukaista ammatillista huolellisuutta ja harkintaa.

3. Riippumattoman katselmuksen on katettava koko tässä osassa kuvattu todentamisprosessi, ja sen laajuus on kirjattava sisäisiin todentamisasiakirjoihin.

4. Todentajan on sisällytettävä riippumattoman katselmuksen tulokset sisäisiin todentamisasiakirjoihin.

9 artikla

Todentajan päätelmät tarkkailusuunnitelman arvioinnista

Tarkkailusuunnitelman arvioinnin aikana kerättyjen tietojen perusteella todentajan on viipymättä ilmoitettava yhtiölle kirjallisesti päätelmistä ja ilmoitettava, että tarkkailusuunnitelma

a) on arvioitu asetuksen (EU) 2015/757 mukaiseksi;

b) sisältää poikkeuksia, joiden vuoksi se ei ole asetuksen (EU) 2015/757 mukainen.

OSA 2

Päästöselvitysten todentaminen

10 artikla

Yhtiöiden toimittamat tiedot

1. Ennen päästöselvityksen todentamisen aloittamista yhtiöiden on toimitettava todentajalle seuraavat liitetiedot:

a) luettelo kyseessä olevan aluksen suorittamista matkoista raportointikauden aikana asetuksen (EU) 2015/757 10 artiklan mukaisesti;

b) kopio päästöselvityksestä aiemmalta vuodelta tarvittaessa, jos todentaja ei ole todentanut kyseistä selvitystä;

c) kopio sovelletusta tarkkailusuunnitelmasta tai suunnitelmista, mukaan lukien tarvittaessa todisteet päätelmistä, jotka esitetään akkreditoidun todentajan suorittamassa arvioinnissa.

2. Kun todentaja on määrittänyt osat tai asiakirjat, joiden katsotaan olevan todentamisen kannalta merkityksellisiä, yhtiöiden on myös toimitettava seuraavat liitetiedot:

a) kopiot aluksen virallisesta laivapäiväkirjasta ja öljypäiväkirjasta (mikäli se on erillinen);

b) kopiot tankkausasiakirjoista;

c) kopiot asiakirjoista, jotka sisältävät tiedot kuljetettujen matkustajien sekä kuljetetun lastin määrästä, kuljetun matkan pituudesta sekä merellä vietetystä ajasta aluksen raportointikauden aikana tekemien matkojen osalta.

3. Lisäksi mikäli se on aiheellista sovelletun tarkkailumenetelmän perusteella, todentajat voivat pyytää yhtiötä toimittamaan

a) tietotekniikkaympäristöä koskevan yleiskatsauksen, joka osoittaa kyseessä olevaa alusta koskevan tietovirran;

b) todisteet ylläpidosta sekä mittauslaitteiden ja virtausmittareiden tarkkuudesta ja epävarmuudesta (esim. kalibrointitodistukset);

c) otteen virtausmittareista saatavista polttoainekulutuksen toimintotiedoista;

d) kopiot polttoainetankkien mittarinluentaa koskevista todisteista;

e) otteen suorien päästömittausten järjestelmistä saatavista toimintotiedoista;

f) kaikki muut tiedot, joilla on merkitystä päästöselvityksen todentamiselle.

4. Jos yhtiö vaihtuu, kyseessä olevien yhtiöiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava todentajalle edellä mainitut liiteasiakirjat tai tiedot, jotka liittyvät niiden vastuulla suoritettuihin matkoihin.

5. Yhtiöiden on säilytettävä edellä mainitut tiedot aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa (Marpol-yleissopimus) ja ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1988 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa (SOLAS-yleissopimus) määrätyn ajan. Siihen saakka, kun myönnetään vaatimustenmukaisuusasiakirja asetuksen (EU) 2015/757 17 artiklan mukaisesti, todentaja voi pyytää mitä tahansa 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

11 artikla

Todentajien suorittama riskinarviointi

1. Asetuksen (EU) 2015/757 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asioiden lisäksi todentajan on määritettävä ja analysoitava kaikki seuraavat:

a) luontaiset riskit;

b) kontrolliriskit;

c) havaitsemisriskit.

2. Todentajan on tarkasteltava korkeamman todentamisriskin alueita ja ainakin seuraavia: matkatiedot, polttoainekulutus, CO_2-päästöt, kuljettu matka, merellä vietetty aika, kuljetettu lasti sekä tietojen yhdistäminen päästöselvityksessä.

3. Määrittäessään ja analysoidessaan 2 kohdassa mainittuja näkökohtia todentajan on tarkasteltava raportoitujen tietojen olemassa oloa, kattavuutta, tarkkuutta, johdonmukaisuutta, läpinäkyvyyttä ja merkityksellisyyttä.

4. Jos se on tarpeen todentamisen aikana saatujen tietojen perusteella, todentajan on tarkistettava riskinarviointi ja muutettava tai toistettava todentamistoiminnot.

12 artikla

Todentamissuunnitelma

Todentajan on laadittava todentamissuunnitelma, joka vastaa riskinarvioinnin aikana saatuja tietoja ja havaittuja riskejä. Todentamissuunnitelmaan on sisällyttävä vähintään seuraavat:

a) todentamisohjelma, jossa kuvataan todentamistoimintojen luonnetta ja laajuutta sekä ajankohtaa ja tapaa, jolla nämä toiminnot suoritetaan;

b) tietojen näytteenottosuunnitelma, jossa esitetään tietojen näytteenoton kattavuus ja menetelmät sen näytteenoton osalta, joka liittyy yhteenlaskettujen CO_2 -päästöjen, polttoainekulutuksen tai muiden merkityksellisten tietojen perusteena oleviin tietoihin.

13 artikla

Päästöselvitystä koskevat todentamistoiminnot

1. Todentajan on pantava todentamissuunnitelma täytäntöön ja todennettava riskinarvioinnin perusteella, ovatko tarkkailu- ja raportointijärjestelmät, sellaisina kuin ne on kuvattu tyydyttäväksi arvioidussa tarkkailusuunnitelmassa, olemassa käytännössä ja onko ne pantu asianmukaisesti täytäntöön.

Tätä varten todentajan on harkittava ainakin seuraavantyyppisten menettelyjen suorittamista:

a) kysely asiaan liittyvän henkilökunnan keskuudessa;

b) asiakirjojen tarkastelu;

c) havainnointi- ja läpikävelymenettelyt.

2. Todentajan on tarvittaessa tarkastettava, pannaanko tarkkailusuunnitelmassa kuvatut sisäiset kontrollitoimet täytäntöön tehokkaasti. Sitä varten se voi harkita dokumentoitujen kontrollien tehokkuuden testaamista näytteen perusteella.

14 artikla

Raportoitujen tietojen todentaminen

1. Todentajan on todennettava päästöselvityksessä raportoidut tiedot seuraavilla tavoilla: yksityiskohtainen testaaminen, myös tietojen jäljitys primääritietolähteestä saatuihin tietoihin; ristiintarkastus ulkoisten tietolähteiden kanssa, mukaan lukien alusten jäljittämistä koskevat tiedot; täsmäytykset; kynnysarvojen tarkastaminen asianmukaisten tietojen osalta; ja uusintalaskelmien suorittaminen.

2. Osana 1 kohdassa tarkoitettua tietojen todentamista todentajan on tarkistettava:

a) päästölähteiden kattavuus siten kuin se on kuvattu tarkkailusuunnitelmassa;

b) tietojen kattavuus, mukaan lukien tiedot matkoista, joiden on raportoitu kuuluvan asetuksen (EU) 2015/757 soveltamisalaan;

c) yhdenmukaisuus raportoitujen yhdistettyjen tietojen ja asiaa koskevista asiakirjoista tai primääritietolähteistä saatavien tietojen välillä;

d) yhdenmukaisuus yhteenlaskettujen polttoaineen kulutusta koskevien tietojen ja ostettua tai alukseen muutoin toimitettua polttoainetta koskevien tietojen välillä;

e) tietojen luotettavuus ja tarkkuus.

15 artikla

Olennaisuustaso

1. Päästöselvityksessä esitettyjen polttoainekulutusta ja CO_2-päästöjä koskevien tietojen todentamiseksi olennaisuustason on oltava viisi prosenttia kustakin raportointikauden aikana raportoidusta kokonaismäärästä.

2. Jotta voidaan todentaa muut päästöselvityksessä esitetyt merkitykselliset tiedot, jotka koskevat kuljetettua lastia, liikennesuoritetta, kuljetun matkan pituutta sekä merellä vietettyä aikaa, olennaisuustason on oltava viisi prosenttia kustakin raportointikauden aikana raportoidusta kokonaismäärästä.

16 artikla

Paikalla tehtävät käynnit

1. Todentajien on suoritettava käyntejä paikalla saadakseen riittävästi ymmärrystä yhtiöstä ja aluksen tarkkailu- ja raportointijärjestelmästä sellaisena kuin se kuvataan tarkkailusuunnitelmassa.

2. Todentajan on määritettävä paikka tai paikat, joissa käynti tehdään, riskinarvioinnin perusteella ottaen huomioon se, minne asiaan liittyvien tietojen kriittinen massa on tallennettu, mukaan lukien sähköiset tai painetut kopiot asiakirjoista, joiden alkuperäiskappaleet pidetään laivalla, sekä se, missä tietovirtatoiminnot suoritetaan.

3. Todentajan on myös määritettävä suoritettavat toiminnot sekä paikalla suoritettavia käyntejä varten tarvittava aika.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, todentaja voi luopua käynnistä paikalla riskinarvioinnin tulosten perusteella, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) todentajalla on riittävästi ymmärrystä aluksen tarkkailu- ja raportointijärjestelmistä, kuten siitä, että ne ovat olemassa, ne on pantu täytäntöön ja yhtiö käyttää niitä tehokkaasti;

b) aluksen tarkkailu- ja raportointijärjestelmien luonne ja monimutkaisuuden taso ovat sellaisia, ettei käyntiä paikalla tarvita;

c) se voi hankkia ja arvioida etänä kaikki tarvittavat tiedot, mukaan lukien tarkkailusuunnitelmassa kuvattujen menetelmien asianmukainen soveltaminen sekä päästöselvityksessä raportoitujen tietojen todentaminen.

5. Jos todentaja katsoo maalla sijaitsevaan paikkaan tehdyn käynnin perusteella, että tarvitaan aluksella tehtävä todentaminen, jotta voidaan vähentää olennaisten väärintulkintojen riskiä päästöselvityksessä, todentaja voi päättää käydä aluksella.

6. Jos todentaja luopuu paikalla tehtävästä käynnistä 4 kohdan mukaisesti, sen on esitettävä tätä koskevat perustelut sisäisissä todentamisasiakirjoissa.

17 artikla

Päästöselvityksessä olevien väärintulkintojen ja poikkeamien käsittely

1. Kun todentaja havaitsee väärintulkintoja tai poikkeamia päästöselvitystä arvioidessaan, sen on ilmoitettava asiasta yhtiölle viipymättä ja pyydettävä korjauksia kohtuullisessa määräajassa.

2. Todentajan on dokumentoitava sisäisiin todentamisasiakirjoihin ratkaistuiksi kaikki väärintulkinnat ja poikkeamat, jotka on korjattu todentamisen aikana.

3. Jos yhtiö ei korjaa 1 kohdassa tarkoitettuja väärintulkintoja tai poikkeamia, todentajan on ennen todentamisraportin laatimista pyydettävä yhtiötä selittämän väärintulkintojen tai poikkeamien tärkeimmät syyt.

4. Todentajan on arvioitava, onko korjaamattomilla väärintulkinnoilla yksin tai yhdessä muiden väärintulkintojen kanssa vaikutusta raportoitujen päästöjen kokonaismäärään tai muihin merkityksellisiin tietoihin ja aiheuttaako tämä olennaisia väärintulkintoja.

5. Todentaja voi katsoa väärintulkinnat tai poikkeamat olennaisiksi, jos kyseiset väärintulkinnat tai poikkeamat yksin tai yhdessä muiden väärintulkintojen kanssa jäävät alle 15 artiklan mukaisen olennaisuustason, mutta tämä on perusteltua niiden laajuuden ja luonteen sekä niiden esiintymisen erityisten olosuhteiden perusteella.

18 artikla

Päätelmät päästöselvityksen todentamisesta

Saattaakseen päästöselvityksen todentamisen päätökseen todentajan on vähintään:

a) vahvistettava, että kaikki todentamistoiminnot on suoritettu;

b) suoritettava lopulliset analyyttiset menettelyt yhteenlaskettujen tietojen osalta sen varmistamiseksi, ettei niissä ole olennaisia väärintulkintoja;

c) todennettava, täyttävätkö selvityksessä olevat tiedot asetuksen (EU) 2015/757 vaatimukset;

d) ennen selvityksen antamista laadittava sisäiset todentamisasiakirjat ja raportin luonnos ja toimitettava ne riippumattomalle katselmoijalle 21 artiklan mukaisesti;

e) valtuutettava jokin henkilö, joka varmistaa raportin riippumattoman katselmoijan päätelmien sekä sisäisiin todentamisasiakirjoihin sisältyvien todisteiden perusteella ja ilmoitettava tästä yhtiölle;

f) ilmoitettava komissiolle ja aluksen lippuvaltiolle, täyttyvätkö edellytykset vaatimustenmukaisuusasiakirjan myöntämiselle.

19 artikla

Parannussuositukset

1. Todentajan on toimitettava yhtiölle suositukset parannuksiksi sellaisten korjaamattomien väärintulkintojen ja poikkeamien osalta, jotka eivät johda olennaisiin väärintulkintoihin.

2. Todentaja voi toimittaa muita suosituksia merkityksellisiksi katsomikseen parannuksiksi todentamistoimintojen tulosten perusteella.

3. Toimittaessaan suosituksia yhtiölle, todentajan on pysyttävä puolueettomana yhtiöön, alukseen ja tarkkailu- ja raportointijärjestelmään nähden. Se ei saa vaarantaa puolueettomuuttaan antamalla neuvoja tai laatimalla tarkkailu- ja raportointiprosessin osia asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti.

20 artikla

Todentamisraportti

1. Todentajan on koottujen tietojen perusteella annettava yhtiölle todentamisraportti kustakin todennetusta päästöselvityksestä.

2. Todentamisraportin on sisällettävä lausunto, jossa päästöselvitys todennetaan tyydyttäväksi taikka riittämättömäksi, jos se sisältää olennaisia väärintulkintoja, joita ei ole korjattu ennen raportin antamista.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi päästöselvitys katsotaan todennetuksi tyydyttäväksi ainoastaan, jos siinä ei ole olennaisia väärintulkintoja.

4. Todentamisraportin on sisällettävä ainakin seuraavat osat:

a) yhtiön nimi ja aluksen tunnistetiedot;

b) otsikko, josta käy ilmi, että kyseessä on todentamisraportti;

c) todentajan tunnistetiedot;

d) viittaus päästöselvitykseen sekä raportointikauteen, jota todentaminen koskee;

e) viittaus yhteen tai useaan tarkkailusuunnitelmaan, jotka on arvioitu tyydyttäväksi;

f) viittaus käytettyyn todentamisstandardiin tai -standardeihin;

g) tiivistelmä todentajan menettelyistä, mukaan lukien tiedot käynneistä paikalla tai syyt niistä luopumiseen;

h) tiivistelmä tarkkailusuunnitelman merkittävistä muutoksista ja toimintotiedoista raportointikaudella (tarvittaessa);

i) todentamislausunto;

j) kuvaus korjaamattomista väärintulkinnoista ja poikkeamista, myös niiden luonteesta ja laajuudesta, riippumatta siitä, onko niillä olennaista vaikutusta, sekä päästöselvitysten osista, johon ne mahdollisesti liittyvät;

k) tarvittaessa suositukset parannuksia varten;

l) todentamisraportin päiväys sekä todentajan puolesta valtuutetun henkilön allekirjoitus.

21 artikla

Päästöselvityksen riippumaton katselmus

1. Riippumattoman katselmoijan on suoritettava sisäisistä todentamisasiakirjoista ja todentamisraportin luonnoksesta katselmus, jotta varmistetaan, että todentamisprosessi on suoritettu tämän asetuksen mukaisesti ja että on sovellettu asianmukaista ammatillista huolellisuutta ja harkintaa.

2. Riippumattoman katselmuksen on katettava koko tässä osassa kuvattu todentamisprosessi, ja se on kirjattava sisäisiin todentamisasiakirjoihin.

3. Sen jälkeen, kun päästöselvitys on varmistettu 18 artiklan e alakohdan mukaisesti, todentajan on sisällytettävä riippumattoman katselmuksen tulokset sisäisiin todentamisasiakirjoihin.

III LUKU

TODENTAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

22 artikla

Jatkuvaa pätevyyttä koskeva prosessi

1. Todentajan on luotava, dokumentoitava ja toteutettava jatkuvaa pätevyyttä koskeva prosessi ja ylläpidettävä sitä sen varmistamiseksi, että kaikki työntekijät, joille on uskottu todentamistoimintoja, ovat päteviä heille uskottujen tehtävien suorittamiseen.

2. Osana 1 kohdassa tarkoitettua pätevyysprosessia todentajan on luotava, dokumentoitava, toteutettava seuraavat osatekijät ja ylläpidettävä niitä:

a) yleiset pätevyyskriteerit kaikille todentamistoimintoja suorittaville työntekijöille 23 artiklan 3 artiklan mukaisesti;

b) todentamistoiminnot toteuttavan todentajan sisällä erityiset pätevyyskriteerit kutakin tehtävää varten, erityisesti meriliikenteen MRV-auditoijaa, riippumatonta katselmoijaa ja teknistä asiantuntijaa varten 24, 25 ja 26 artiklan mukaisesti;

c) menetelmä, jolla varmistetaan kaikkien todentamistoimintoja harjoittavien työntekijöiden jatkuva pätevyys ja heidän toimintansa säännöllinen arviointi;

d) prosessi, jolla varmistetaan todentamistoimintoihin osallistuvan henkilökunnan jatkuva koulutus.

3. Todentajan on seurattava todentamistoimintoihin osallistuvan henkilökunnan suorituskykyä säännöllisesti ja vähintään vuosittain, jotta varmistetaan henkilökunnan jatkuva pätevyys.

23 artikla

Todentamisryhmät

1. Todentajan on koottava jokaista yksittäistä toimeksiantoa varten todentamisryhmä, joka pystyy suorittamaan 5–20 artiklassa tarkoitetut todentamistoiminnot.

2. Todentamisryhmässä on oltava vähintään yksi meriliikenteen MRV-auditoija ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi sen perusteella, millainen on todentajan ymmärrys tehtävien monimutkaisuudesta ja sen kyky suorittaa tarpeellinen riskinarviointi, sopiva määrä muita meriliikenteen MRV-auditoijia ja/tai teknisiä asiantuntijoita.

3. Ryhmän jäsenillä on oltava selkeä käsitys roolistaan todentamisprosessissa ja heidän on pystyttävä kommunikoimaan käytännössä kielellä, jota tarvitaan heidän todentamistehtäviensä hoitamiseen ja yhtiön toimittamien tietojen tarkastelemiseen.

24 artikla

Meriliikenteen MRV-auditoijien pätevyysvaatimukset

1. Meriliikenteen MRV-auditoijilla on oltava pätevyys arvioida tarkkailusuunnitelmia ja todentaa päästöselvitykset asetuksen (EU) 2015/757 ja tämän asetuksen mukaisesti.

2. Tätä varten meriliikenteen MRV-auditoijilla on oltava vähintään:

a) tietoa asetuksesta (EU) 2015/757, tästä asetuksesta, täytäntöönpanoasetuksesta (EU) 2016/1927, täytäntöönpanoasetuksesta (EU) 2016/1928 ja asiaa koskevista komission ohjeista;

b) tietoa ja kokemusta tietojen tarkastuksesta, mukaan luettuina:

i) tietojen tarkastusmenetelmät, mukaan luettuina olennaisuustason soveltaminen ja väärintulkintojen olennaisuuden arviointi;

ii) luontaisten riskien ja kontrolliriskien analysointi;

iii) näytteenottotekniikat, jotka liittyvät tietojen näytteenottoon ja kontrollitoimien tarkastamiseen;

iv) tietojen ja tietojärjestelmien arvioiminen, tietotekniikkajärjestelmät, tietovirtatoimet, kontrollitoimet, kontrollijärjestelmät sekä menettelyt kontrollitoimia varten.

3. Lisäksi on otettava huomioon alakohtainen tietämys ja kokemus merkityksellisistä näkökohdista, jotka esitetään liitteessä.

25 artikla

Riippumattomien katselmoijien pätevyysvaatimukset

1. Riippumattoman katselmoijan on täytettävä 24 artiklassa tarkoitetut meriliikenteen MRV-auditoijan pätevyysvaatimukset.

2. Sen arvioimiseksi, ovatko sisäiset todentamisasiakirjat täydellisiä ja onko todentamistoimintojen aikana koottu riittävästi todisteita, riippumattomalla katselmoijalla on oltava tarvittava pätevyys:

a) analysoida toimitetut tiedot, jotta hän voi varmistaa tietojen kattavuuden ja eheyden,

b) asettaa kyseenalaisiksi puuttuvat tai ristiriitaiset tiedot;

c) tarkastaa tietoketjut ja sen perusteella arvioida, saadaanko sisäisistä todentamisasiakirjoista riittävästi tietoa sisäisessä katselmuksessa tarkasteltujen päätelmäluonnosten tueksi.

26 artikla

Teknisten asiantuntijoiden käyttö

1. Kun todentamistoimintojen tai katselmusprosessin aikana tarvitaan yksityiskohtaista tietämystä tai erityistä asiantuntemusta, meriliikenteen MRV-auditoija tai riippumaton katselmoija voi turvautua teknisiin asiantuntijoihin, jotka toimivat hänen ohjauksessaan ja hänen täydellä vastuulla.

2. Erityisen asiantuntemuksen lisäksi teknisillä asiantuntijoilla on oltava riittävä ymmärrys 24 artiklassa tarkoitetuista kysymyksistä.

27 artikla

Menetelmät todentamistoimintoja varten

1. Todentajien on luotava, dokumentoitava ja toteutettava menettely(t) ja prosessi(t) 5–21 artiklassa kuvattuja todentamistoimintoja varten ja ylläpidettävä niitä.

2. Luodessaan ja toteuttaessaan näitä menettelyjä ja prosesseja todentajan on suoritettava toiminnot noudattaen asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaista yhdenmukaistettua standardia kasvihuonekaasujen validointi- ja todentamiselimiä koskevista akkreditointiin tai muuhun tunnustamiseen liittyvistä vaatimuksista.

3. Todentajien on suunniteltava, dokumentoitava ja pantava täytäntöön laadunhallintajärjestelmä, jotta varmistetaan menetelmien ja prosessien johdonmukainen kehittäminen, täytäntöönpano, parantaminen ja tarkistaminen 2 kohdassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin mukaisesti, ja ylläpidettävä sitä.

4. Todentajien on lisäksi laadittava 2 kohdassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin mukaisesti seuraavat menettelyt, prosessit ja järjestelyt:

a) prosessi ja toimintapolitiikka, joiden mukaan viestitään yhtiön kanssa;

b) riittävät järjestelyt hankittujen tietojen luottamuksellisuuden varmistamiseksi;

c) prosessi yhtiöiden muutoksenhakujen käsittelemiseksi;

d) prosessi yhtiöiden valitusten käsittelemiseksi (mukaan luettuna alustava aikataulu);

e) prosessi, jonka mukaan annetaan tarkistettu todentamisraportti, jos todentamisraportissa tai päästöselvityksessä on havaittu virhe sen jälkeen, kun todentaja on toimittanut todentamisraportin yhtiölle.

28 artikla

Sisäiset todentamisasiakirjat

1. Todentajan on laadittava ja koottava sisäiset todentamisasiakirjat, joihin sisältyvät vähintään

a) suoritettujen todentamistoimintojen tulokset;

b) todentamissuunnitelma ja riskinarviointi;

c) riittävästi tietoa tarkkailusuunnitelman ja todentamisraportin luonnoksen tukemiseksi, mukaan luettuina perustelut päätelmille siitä, ovatko havaitut väärintulkinnat olennaisia.

2. Sisäiset todentamisasiakirjat on laadittava siten, että 8 ja 21 artiklassa tarkoitettu riippumaton katselmoija ja kansallinen akkreditointielin voivat arvioida, onko todentaminen suoritettu tämän asetuksen mukaisesti.

29 artikla

Tiedostot ja viestiminen

1. Todentajien on säilytettävä tiedot, joilla osoitetaan tämän asetuksen noudattaminen, myös niiden henkilökunnan pätevyys ja puolueettomuus.

2. Todentajan on turvattava todentamisen aikana hankittujen tietojen luottamuksellisuus 27 artiklassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin mukaisesti.

30 artikla

Puolueettomuus ja riippumattomuus

1. Todentajien organisaation on oltava sellainen, että turvataan todentajien tasapuolisuus, riippumattomuus ja puolueettomuus. Tämän asetuksen soveltamista varten sovelletaan 27 artiklan tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin asiaa koskevia vaatimuksia.

2. Todentajat eivät saa suorittaa sellaisen yhtiön todentamistoimintoja, joka aiheuttaa kohtuuttoman riskin niiden riippumattomuudelle tai joiden osalta niillä on eturistiriita.

3. Riippumattomuuteen liittyvän kohtuuttoman riskin tai eturistiriidan katsotaan syntyneen esimerkiksi, jos todentaja tai mikä tahansa saman oikeushenkilön tai todentamiseen osallistuvan henkilökunnan tai sopimussuhteisten työntekijöiden osa tarjoaa:

a) konsulttipalveluja tarkkailusuunnitelmassa kuvatun tarkkailu- ja raportointiprosessin osan laatimiseen, mukaan luettuina tarkkailumenetelmien kehittäminen, päästöselvityksen laatiminen tai tarkkailusuunnitelman laatiminen;

b) teknistä apua päästöjen tai muiden merkityksellisten tietojen asetuksen (EU) 2015/757 mukaista tarkkailua ja raportointia varten toteutetun järjestelmän kehittämiseksi tai ylläpitämiseksi.

4. Todentaja ei saa ulkoistaa riippumatonta katselmusta eikä todentamisraportin antamista.

5. Jos todentajat ulkoistavat muut todentamistoiminnot, niiden olisi täytettävä asiaa koskevat 27 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa säädetyt vaatimukset.

6. Todentajien on luotava, dokumentoitava ja toteutettava prosessi, jolla varmistetaan niiden jatkuva puolueettomuus ja riippumattomuus sekä saman oikeushenkilön osien ja koko henkilökunnan jatkuva puolueettomuus ja riippumattomuus. Ulkoistamisen tapauksessa sovelletaan samoja velvoitteita todentamiseen osallistuviin sopimusluonteisiin työntekijöihin. Tämän prosessin olisi täytettävä asiaa koskevat 27 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa säädetyt vaatimukset.

IV LUKU

TODENTAJIEN AKKREDITOINTI

31 artikla

Akkreditoinnin laajuus

Todentajien akkreditoinnin on katettava tarkkailusuunnitelmien arviointi ja päästöselvitysten todentaminen.

32 artikla

Akkreditointiprosessin tavoitteet

Akkreditoitujen todentajien akkreditointiprosessin ja vuosittaisen valvonnan aikana kunkin kansallisen akkreditointielimen on arvioitava 36–41 artiklan mukaisesti todentajan ja sen todentamistoimintoihin osallistuvan henkilökunnan osalta

a) onko todentajalla ja todentamistoimintoihin osallistuvalla henkilökunnalla pätevyys arvioida tarkkailusuunnitelmia ja todentaa päästöselvitykset tämän asetuksen mukaisesti;

b) arvioivatko todentaja ja todentamistoimintoihin osallistuva henkilökunta tarkkailusuunnitelmat ja todentavatko ne päästöselvitykset tosiasiallisesti tämän asetuksen mukaisesti;

c) täyttävätkö todentaja ja todentamistoimintoihin osallistuva henkilökunta 22 ja 30 artiklassa tarkoitetut todentajia koskevat vaatimukset, mukaan lukien ne, jotka koskevat puolueettomuutta ja riippumattomuutta.

33 artikla

Akkreditointia koskevat vähimmäisvaatimukset

Akkreditointia koskevien vähimmäisvaatimusten ja akkreditointielimiä koskevien vaatimusten osalta sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaista yhdenmukaistettua standardia, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia akkreditoiville laitoksille asetettuja yleisiä vaatimuksia.

34 artikla

Kriteerit akkreditoinnin hakemiselle kansallisilta akkreditointielimiltä

1. Jäsenvaltioon sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on haettava akkreditointia asetuksen (EY) N:o 765/2008 7 artiklan mukaisesti.

2. Jos akkreditointia hakeva oikeushenkilö ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, se voi osoittaa pyyntönsä minkä tahansa jäsenvaltion kansalliselle akkreditointielimelle, joka myöntää akkreditoinnin asetuksen (EU) 2015/757 16 artiklan tarkoituksessa.

35 artikla

Akkreditoinnin hakeminen

1. Akkreditointipyyntöjen on sisällettävä tiedot, joita vaaditaan 33 artiklassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin perusteella.

2. Lisäksi ennen 36 artiklassa tarkoitetun arvioinnin alkua hakijoiden on pyynnöstä saatettava kansallisen akkreditointielimen saataville:

a) 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin ja prosesseihin liittyvät tiedot sekä 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua laadunhallintajärjestelmää koskevat tiedot;

b) 22 artiklan 2 kohdan a ja b kohdassa tarkoitetut pätevyyskriteerit, kyseisessä artiklassa tarkoitetun jatkuvaa pätevyyttä koskevan prosessin tulokset sekä muut asian kannalta merkitykselliset asiakirjat kaikkien todentamistoimintoihin osallistuvien työntekijöiden pätevyydestä siten kuin siihen viitataan 24 ja 25 artiklassa;

c) 30 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu prosessi, jolla varmistetaan jatkuva puolueettomuus ja riippumattomuus;

d) tekniset asiantuntijat ja keskeiset työntekijät, jotka osallistuvat tarkkailusuunnitelmien arviointiin ja päästöselvitysten todentamiseen;

e) menettelyt ja prosessit asianmukaisen todentamisen varmistamiseksi, mukaan lukien ne, jotka liittyvät 28 artiklassa tarkoitettuihin sisäisiin todentamisasiakirjoihin;

f) 29 artiklassa tarkoitetut asian kannalta merkitykselliset talletetut tiedostot;

g) muut näkökohdat, joita kansallinen akkreditointielin on pitänyt merkityksellisinä.

36 artikla

Arviointi

1. Edellä 32 artiklassa tarkoitettua arviointia varten arviointiryhmän on vähintään:

a) tarkastettava kaikki hakijan 35 artiklan mukaan toimittamat asianmukaiset asiakirjat ja tiedostot;

b) tehtävä käynti paikalla, jotta voidaan tarkastaa edustava otos sisäisistä todentamisasiakirjoista ja arvioida hakijan laadunhallintajärjestelmän toteutus ja 27 artiklassa tarkoitetut todentamistoimintoihin liittyvät menetelmät tai prosessit;

c) seurattava tarkkailusuunnitelmien arviointiin ja päästöselvitysten todentamiseen osallistuvan hakijan henkilökunnan edustavan määrän suorituskykyä ja pätevyyttä sen varmistamiseksi, että henkilökunta toimii tämän asetuksen mukaisesti.

2. Arviointiryhmän on suoritettava 1 kohdassa esitetyt toiminnot 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Arviointiryhmän on ilmoitettava tuloksensa ja mahdolliset poikkeamat hakijalle ja pyydettävä vastausta 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

4. Hakijan on toteutettava korjaavia toimenpiteitä 3 kohdan mukaisesti raportoitujen poikkeamien ratkaisemiseksi ja ilmoitettava vastauksissaan, mitä toimenpiteitä havaittujen poikkeamien korjaamiseksi on toteutettu tai aiotaan toteuttaa kansallisen akkreditointielimen asettamassa aikataulussa.

5. Kansallisen akkreditointielimen on tarkastettava 4 kohdan mukaisesti toimitetut hakijan vastaukset.

6. Jos kansallinen akkreditointielin pitää hakijan vastausta riittämättömänä tai tehottomana, sen on pyydettävä hakijalta lisätietoja tai -toimia.

7. Kansallinen akkreditointielin voi myös pyytää todisteita korjaavien toimien tehokkaasta täytäntöönpanosta tai tehdä seuranta-arvioinnin arvioidakseen korjaavien toimien käytännön toimeenpanoa.

37 artikla

Akkreditointipäätös ja akkreditointitodistus

1. Kansallisen akkreditointielimen on otettava huomioon 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa esitetyt vaatimukset valmistellessaan ja tehdessään päätöstä siitä, olisiko myönnettävä akkreditointi hakijalle, laajennettava akkreditointia tai uusittava akkreditointi.

2. Jos kansallinen akkreditointielin on päättänyt myöntää tai uusia akkreditoinnin, sen on myönnettävä asiaa koskeva akkreditointitodistus.

3. Akkreditointitodistuksen on sisällettävä vähintään tiedot, joita vaaditaan 33 artiklassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin perusteella.

4. Akkreditointitodistus on voimassa viiden vuoden ajan sen myöntämispäivästä.

38 artikla

Vuosittainen valvonta

1. Kansallisen akkreditointielimen on suoritettava kunkin sellaisen todentajan vuosittainen valvonta, jolle se on myöntänyt akkreditointitodistuksen. Valvontaan on kuuluttava vähintään:

a) 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä käynti;

b) henkilökunnan edustavan määrän seuranta siten, että varmistetaan henkilökunnan suorituskyky ja pätevyys 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2. Kansallisen akkreditointielimen on suoritettava todentajan ensimmäinen valvonta 1 kohdan mukaisesti 12 kuukauden kuluessa päivästä, jona akkreditointitodistus on myönnetty kyseiselle todentajalle.

3. Valvonnan suunnittelun avulla kansallinen akkreditointielin voi arvioida edustavan otoksen todentajan toiminnoista akkreditointitodistuksen puitteissa sekä edustavan otoksen todentamistoimintoihin osallistuvasta henkilökunnasta 33 artiklassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin vaatimusten mukaisesti.

4. Kansallisen akkreditointielimen on valvonnan tulosten perusteella päätettävä, vahvistaako se akkreditoinnin jatkumisen.

5. Jos todentaja suorittaa todentamisen jossakin toisessa jäsenvaltiossa, todentajan akkreditoinut akkreditointielin voi pyytää sen jäsenvaltion kansallista akkreditointielintä, jossa todentaminen suoritetaan, suorittamaan valvontatoimet puolestaan ja vastuullaan.

39 artikla

Uudelleenarviointi

1. Kansallisen akkreditointielimen on ennen myöntämänsä akkreditointitodistuksen voimassaolon päättymistä arvioitava uudelleen kyseessä oleva todentaja sen määrittämiseksi, voidaanko todistuksen voimassaoloa jatkaa.

2. Uudelleenarvioinnin suunnittelun avulla varmistetaan, että kansallinen akkreditointielin arvioi edustavan otoksen todistuksen kattamista todentajan toiminnoista.

Kansallisen akkreditointielimen on uudelleenarviointia suunnitellessaan ja suorittaessaan täytettävä 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa esitetyt vaatimukset.

40 artikla

Ylimääräinen arviointi

1. Kansallinen akkreditointielin voi tehdä todentajan ylimääräisen arvioinnin milloin tahansa sen varmistamiseksi, että todentaja täyttää tässä asetuksessa esitetyt vaatimukset.

2. Jotta kansallinen akkreditointielin voisi arvioida ylimääräisen arvioinnin tarpeen, todentajan on ilmoitettava kansalliselle akkreditointielimelle viipymättä kaikista asemaansa tai toimintaansa liittyvistä merkittävistä muutoksista, joilla on merkitystä akkreditoinnin kannalta.

Kyseisiin merkittäviin muutoksiin kuuluvat 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa mainitut muutokset.

41 artikla

Hallinnolliset toimenpiteet

1. Kansallinen akkreditointielin voi keskeyttää väliaikaisesti tai peruuttaa kokonaan akkreditoinnin, jos todentaja ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia.

2. Kansallisen akkreditointielimen on keskeytettävä tai peruutettava akkreditointi, mikäli todentaja sitä pyytää.

3. Kansallisen akkreditointielimen on luotava, dokumentoitava ja toteutettava menettely akkreditoinnin keskeyttämiseksi ja akkreditoinnin peruuttamiseksi 33 artiklassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin mukaisesti ja ylläpidettävä sitä.

4. Kansallisen akkreditointielimen on keskeytettävä tai peruutettava todentajan akkreditointi, jos todentaja

a) ei ole täyttänyt vaatimuksia, jotka koskevat 22 artiklan mukaista pätevyyttä, 27 artiklan mukaisia todentamistoimintoja koskevia menettelyjä, 28 artiklan mukaisia sisäisiä todentamisasiakirjoja tai 30 artiklan mukaista puolueettomuutta ja riippumattomuutta;

b) on rikkonut muita kansallisen akkreditointielimen asettamia erityisiä ehtoja ja edellytyksiä.

5. Kansallisen akkreditointielimen on peruutettava todentajan akkreditointi, jos

a) todentaja ei ole pystynyt korjaamaan seikkoja, jotka olivat syynä päätökselle keskeyttää akkreditointitodistuksen voimassaolo;

b) todentajan ylimmän johdon jäsen on todettu syylliseksi petokseen;

c) todentaja on tarkoituksellisesti antanut vääriä tietoja.

6. Kansallisen akkreditointielimen päätöksiin keskeyttää tai peruuttaa akkreditointi 1, 4 ja 5 kohtien mukaisesti voidaan hakea muutosta jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti laatimien menettelyjen mukaisesti.

7. Kansallisen akkreditointielimen päätökset keskeyttää tai peruuttaa akkreditointi tulevat voimaan välittömästi, kun niistä on ilmoitettu todentajalle. Kansallisen akkreditointielimen on otettava huomioon, miten päätös vaikuttaa ennen päätöstä suoritettuihin toimiin, ja tältä osin on otettava huomioon poikkeaman luonne.

8. Kansallisen akkreditointielimen on lopettava akkreditointitodistuksen keskeytys, kun se on saanut tyydyttävät tiedot ja on vakuuttunut siitä, että todentaja täyttää tämän asetuksen vaatimukset.

V LUKU

KANSALLISIA AKKREDITOINTIELIMIÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

42 artikla

Kansalliset akkreditointielimet

1. Tämän asetuksen mukaiset akkreditointiin liittyvät tehtävät suorittavat kansalliset akkreditointielimet, jotka on nimitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Tämän asetuksen soveltamista varten kansallisen akkreditointielimen on hoidettava tehtävänsä 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

43 artikla

Arviointiryhmä

1. Kansallisen akkreditointielimen on nimitettävä arviointiryhmä kutakin 33 artiklassa tarkoitetussa yhdenmukaistetussa standardissa esitettyjen vaatimusten mukaisesti suoritettavaa yksittäistä arviointia varten.

2. Arviointiryhmä koostuu pääarvioijasta, joka vastaa arvioinnin suorittamisesta tämän asetuksen mukaisesti, ja tarvittaessa sopivasta määrästä arvioijia tai teknisiä asiantuntijoita, joilla on asianmukaista tietämystä ja kokemusta tietyllä akkreditoinnin alalla.

3. Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi henkilö, jolla on seuraavat taidot:

a) tuntemusta asetuksesta (EU) 2015/757, tästä asetuksesta ja muusta 24 artiklan 2 kohdan a kohdassa tarkoitetusta asiaan liittyvästä lainsäädännöstä;

b) tuntemusta erityyppisten alusten ominaisuuksista sekä CO_2 -päästöjen, polttoainekulutuksen ja muiden merkityksellisten tietojen asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesta raportoinnista.

44 artikla

Arvioijien pätevyysvaatimukset

1. Arvioijilla on oltava pätevyys suorittaa 36–41 artiklan mukaiset toiminnot. Tätä tarkoitusta varten

a) arvioijan on täytettävä 33 artiklassa tarkoitetun yhdenmukaistetun standardin vaatimukset;

b) arvioijalla on oltava 24 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta tietojen tarkastamisesta koulutuksen avulla hankittua tietämystä tai mahdollisuus ottaa yhteyttä henkilöön, jolla on tietämystä ja kokemusta kyseisistä tiedoista.

2. Edellä 1 kohdassa esitettyjen pätevyysvaatimusten lisäksi pääarvioijalla on oltava osoitettu pätevyys johtaa arviointiryhmää.

3. Edellä 1 kohdassa esitettyjen pätevyysvaatimusten lisäksi sisäisillä katselmoijilla ja henkilöillä, jotka tekevät päätökset akkreditoinnin myöntämisestä, laajentamisesta tai uudistamisesta, on oltava riittävästi tietoa ja kokemusta akkreditoinnin arvioimiseksi.

45 artikla

Tekniset asiantuntijat

1. Kansallinen akkreditointielin voi sisällyttää arviointiryhmään teknisiä asiantuntijoita, joilla on jostakin erityisalueesta yksityiskohtaista tietoa ja kokemusta, jota tarvitaan pääarvioijan tai arvioijan tukemiseen.

2. Teknisten asiantuntijoiden on suoritettava tietyt tehtävät kyseessä olevan arviointiryhmän pääarvioijan ohjauksessa ja tämän täydellä vastuulla.

46 artikla

Akkreditoitujen todentajien tietokannat

1. Kansallisten akkreditointielinten on perustettava tietokanta, jonka on oltava julkisesti saatavilla, ja hallinnoitava sitä; tietokannan on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) kunkin kyseisen kansallisen akkreditointielimen akkreditoiman todentajan nimi, akkreditointinumero ja osoite;

b) jäsenvaltiot, joissa kukin todentaja suorittaa todentamista (tarvittaessa);

c) päivämäärä, jona akkreditointi on myönnetty sekä akkreditoinnin voimassaolon päättymispäivä;

d) mahdolliset tiedot siitä, mitä hallinnollisia toimenpiteitä todentajalle on asetettu.

2. Kaikista todentajan asemassa tapahtuvista muutoksista on ilmoitettava komissiolle käyttäen asianmukaista standardoitua mallia.

3. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 14 artiklan mukaisesti hyväksytyn elimen on helpotettava ja yhdenmukaistettava päästyä kansallisiin tietokantoihin.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

47 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Meriliikennettä koskeva alakohtainen tietämys ja kokemus

Asetuksen 24 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi otetaan huomioon seuraava tietämys ja kokemus:

— ymmärrys asiaan liittyvistä Marpol-yleissopimuksen ja SOLAS-yleissopimuksen puitteissa annetuista säännöistä, kuten alusten energiatehokkuutta koskevat säännöt ([1]), typen oksidien säännöstö ([2]), rikin oksidien säännöstö ([3]), polttoaineen laatua koskevat säännöt ([4]) ja ehjän aluksen vakavuussäännöstö (2008), sekä asiaa koskevista ohjeista, kuten ohjeet aluksen energiatehokkuussuunnitelman (SEEMP) laatimisesta;

— mahdollinen synergia tarkkailussa ja raportoinnissa asetuksen (EU) 2015/757 ja voimassa olevien meriliikenteen hallintojärjestelmien (esim. ISM-säännöstön) ja muiden merkityksellisten alakohtaisten ohjeiden (kuten ohjeet SEEMP-suunnitelman laatimisesta) mukaisesti;

— aluksella olevat päästölähteet;

— matkojen rekisteröinti ja menettelyt, joilla varmistetaan matkaluettelon kattavuus ja tarkkuus (sellaisena kuin yhtiö on sen toimittanut);

— luotettavat ulkoiset lähteet (mukaan lukien alusten jäljittämiseen liittyvät tiedot), jotka voisivat auttaa vertaamaan tietoja aluksilta saataviin tietoihin;

— polttoainekulutuksen laskentamenetelmät sellaisina kuin alukset soveltavat niitä käytännössä;

— epävarmuustasojen soveltaminen asetuksen (EU) 2015/757 ja asiaa koskevien ohjeiden mukaisesti;

— päästökertoimien soveltaminen kaikkiin aluksella käytettyihin polttoaineisiin, mukaan lukien nesteytetty maakaasu, sekapolttoaineet ja biopolttoaineet;

— polttoaineen käsittely, polttoaineen puhdistus, säiliöjärjestelmät;

— aluksen ylläpito ja mittauslaitteistojen laadunvalvonta;

— tankkausasiakirjat, mukaan lukien polttoaineen luovutustodistukset;

— toimintalokit, matka- ja satamatiivistelmät, aluksen lokit;

— kaupalliset asiakirjat, muun muassa rahtausasiakirjat, konossementit;

— voimassa olevat lakisääteiset määräykset;

— laivan tankkaamisjärjestelmien toiminta;

— alusten suorittama polttoaineen tiheyden määrittäminen käytännössä;

— tietovirtaprosessit ja toimet kuljetetun lastin laskemiseksi (määränä tai massana) siten kuin niitä sovelletaan alustyyppeihin ja asetuksen (EU) 2015/757 mukaisiin toimiin;

— kantavuuden käsite sellaisena kuin sitä sovelletaan alustyyppeihin ja asetuksen (EU) 2015/757 mukaisiin toimiin täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1928 mukaisesti;

— tietovirtaprosessit, joita käytetään laskemaan kuljettu matka sekä merellä käytetty aika matkakohtaisesti asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti;

— koneistot ja tekniset järjestelmät, joita käytetään aluksella polttoainekulutuksen, liikennesuorituksen ja muiden merkityksellisten tietojen määrittämiseen.

([1]) Sääntö 22, Marpol-yleissopimuksen liite VI.
([2]) Revised technical Code on Control of Emission of Nitrogen Oxides from Marine Diesel Engines, (Päätöslauselma MEPC.176(58), sellaisena kuin se on muutettuna päätöslauselmalla MEPC.177(58)).
([3]) Sääntö 14, Marpol-yleissopimuksen liite VI.
([4]) Sääntö 18, MAPROL-yleissopimuksen liite VI.